

Informazioni su questo libro

Si tratta della copia digitale di un libro che per generazioni è stato conservata negli scaffali di una biblioteca prima di essere digitalizzato da Google nell'ambito del progetto volto a rendere disponibili online i libri di tutto il mondo.

Ha sopravvissuto abbastanza per non essere più protetto dai diritti di copyright e diventare di pubblico dominio. Un libro di pubblico dominio è un libro che non è mai stato protetto dal copyright o i cui termini legali di copyright sono scaduti. La classificazione di un libro come di pubblico dominio può variare da paese a paese. I libri di pubblico dominio sono l'anello di congiunzione con il passato, rappresentano un patrimonio storico, culturale e di conoscenza spesso difficile da scoprire.

Commenti, note e altre annotazioni a margine presenti nel volume originale compariranno in questo file, come testimonianza del lungo viaggio percorso dal libro, dall'editore originale alla biblioteca, per giungere fino a te.

Linee guide per l'utilizzo

Google è orgoglioso di essere il partner delle biblioteche per digitalizzare i materiali di pubblico dominio e renderli universalmente disponibili. I libri di pubblico dominio appartengono al pubblico e noi ne siamo solamente i custodi. Tuttavia questo lavoro è oneroso, pertanto, per poter continuare ad offrire questo servizio abbiamo preso alcune iniziative per impedire l'utilizzo illecito da parte di soggetti commerciali, compresa l'imposizione di restrizioni sull'invio di query automatizzate.

Inoltre ti chiediamo di:

- + *Non fare un uso commerciale di questi file* Abbiamo concepito Google Ricerca Libri per l'uso da parte dei singoli utenti privati e ti chiediamo di utilizzare questi file per uso personale e non a fini commerciali.
- + *Non inviare query automatizzate* Non inviare a Google query automatizzate di alcun tipo. Se stai effettuando delle ricerche nel campo della traduzione automatica, del riconoscimento ottico dei caratteri (OCR) o in altri campi dove necessiti di utilizzare grandi quantità di testo, ti invitiamo a contattarci. Incoraggiamo l'uso dei materiali di pubblico dominio per questi scopi e potremmo esserti di aiuto.
- + *Conserva la filigrana* La "filigrana" (watermark) di Google che compare in ciascun file è essenziale per informare gli utenti su questo progetto e aiutarli a trovare materiali aggiuntivi tramite Google Ricerca Libri. Non rimuoverla.
- + *Fanne un uso legale* Indipendentemente dall'utilizzo che ne farai, ricordati che è tua responsabilità accertarti di farne un uso legale. Non dare per scontato che, poiché un libro è di pubblico dominio per gli utenti degli Stati Uniti, sia di pubblico dominio anche per gli utenti di altri paesi. I criteri che stabiliscono se un libro è protetto da copyright variano da Paese a Paese e non possiamo offrire indicazioni se un determinato uso del libro è consentito. Non dare per scontato che poiché un libro compare in Google Ricerca Libri ciò significhi che può essere utilizzato in qualsiasi modo e in qualsiasi Paese del mondo. Le sanzioni per le violazioni del copyright possono essere molto severe.

Informazioni su Google Ricerca Libri

La missione di Google è organizzare le informazioni a livello mondiale e renderle universalmente accessibili e fruibili. Google Ricerca Libri aiuta i lettori a scoprire i libri di tutto il mondo e consente ad autori ed editori di raggiungere un pubblico più ampio. Puoi effettuare una ricerca sul Web nell'intero testo di questo libro da <http://books.google.com>

H. 2. 58.

MENTEM ALIT ET EXCOLIT

K.K. HOFBIBLIOTHEK
ÖSTERR. NATIONALBIBLIOTHEK

11. J. 58

Encomia Lu- teri.

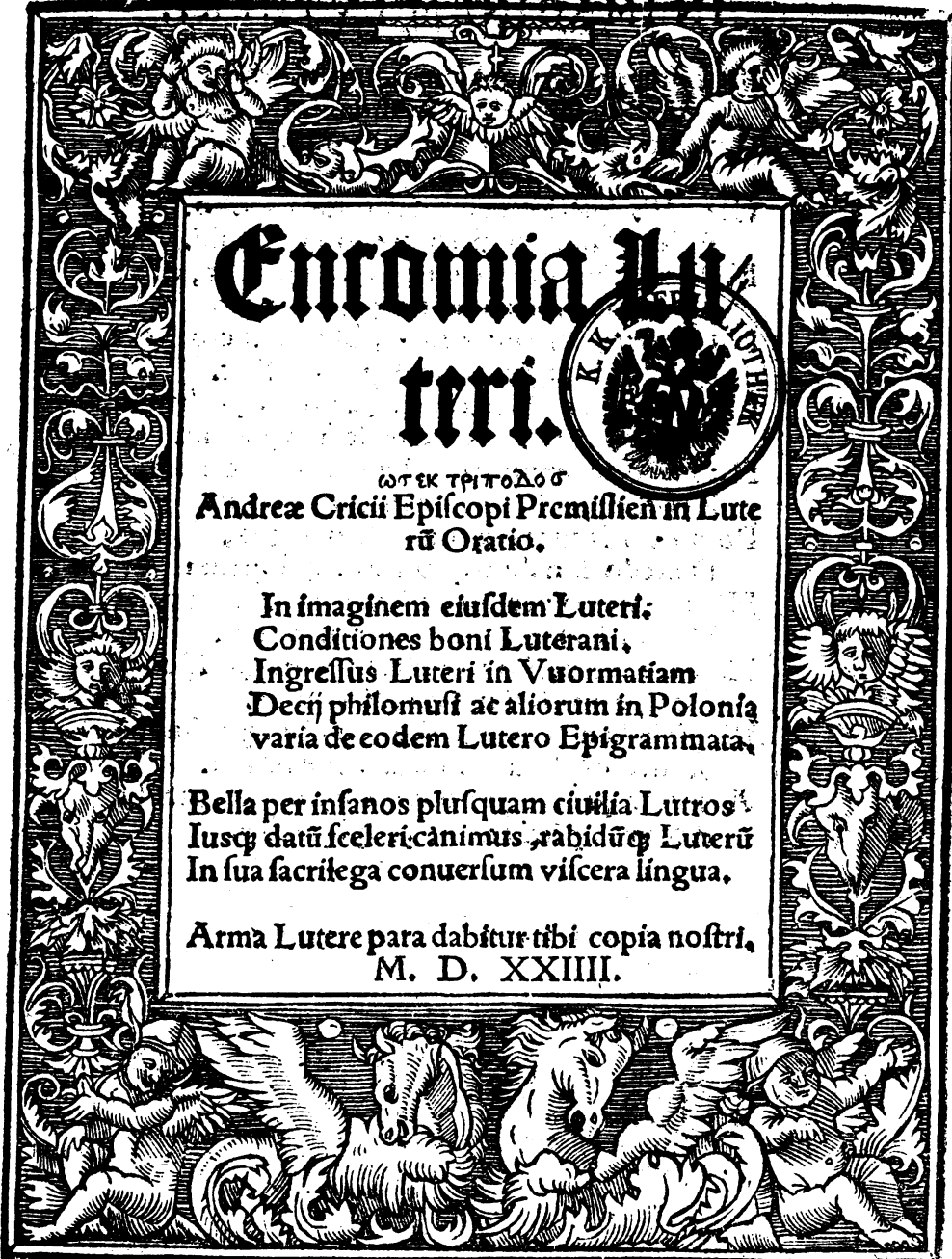
ΩΣΤΕΚ ΤΡΙΤΟΔΟΣ

Andreae Cricii Episcopi Premisliensis in Lute-
rū Oratio.

In imaginem eiusdem Luteri:
Conditiones boni Luterani,
Ingressus Luteri in Vuormatiam
Decij philomusti ac aliorum in Polonia
varia de eodem Lutero Epigrammata.

Bella per infanos plusquam civilia Lutros
Iuscq; datū scelericānimus rabidūq; Luterū
In sua sacrilega conuersum viscera lingua.

Arma Lutere para dabitur tibi copia nostri,
M. D. XXIII.

IN IMAGINEM LVTHERI.

Ille Lutherus ego toto iam notus in orbe
Cui vulgi improbitas nomina tanta dedit.
Quicquid enim dictum, damnatumque exitit ante,
Nunc renouans, factor spiritus esse dei,
Conciliis, patribus, mori contraria scribo.
Actus & hic, consto non ego saepe mihi.
Mystica scripta volo, cum res mea postulat, esse
Nuda eadem, cum res exigat, esse solo
Nil credens, seruansque nihil, Christi effero leges,
Prætextu quatum capere cuncta licet.
Non mea dicta vlli seu sancta, ac recta probantur,
In sacra, & sanctos, sed maledicta placent.
His valeo, quamuis valeat lymphaticus omnis,
His demptis, in erit non mihi mica salis.
Pontifices, Reges impura vellico lingua,
Defædo & nidum quo fruor ipse meum
Hinc me nemo probus, nisi cui mens p̄dita tractat,
Has nisi lactucas congrua labra petunt,
Hinc me, sed merito, præfert me patria Christo
Nempe magis titulo nobilitata meo.
Pingit & hanc faciem, radios, sanctamque columbã,
Sic licet explosum nomen ubique meum.
Atque hinc qualis ego, poteris cognoscere, cum sit
Acceptus patriæ nemo propheta suæ.

AD DIVVM SIGISMVNDVM POLO
 NIAE REGEM, ANDREAE CRU
 CII EPISCOPI PREMISLI
 ENSIS EPISTOLA.

Vi res ecclesiasticas memorie prodiderunt; maxime & sapientissime Rex, innumeros hæreticos, & apostatas recensent, qui semel suo, & spiritu superbiæ transuersum acti, ecclesiã dei deuta & pertinaci doctrina scindere acturã consueuerunt, quorum mon- strorum cum semper Romana ecclesiã domitrix, cetera clauo Herculis, extirpisset, in eam potissimũ hæc demoniorũ Zizania ferèbantur, atque hi turbines, hi fluctus eam cum primis nauiculam obruere nitèbantur, quam Christus in hoc mundi pelago iactandam quidem, sed nunquam obruendam constituit, in qua ipsemet cum suis sedens, licet obdormire soleat interdum, peccatis & præuentionibus nostris, insurgitq; tempestas, excitatur tamen concussione & pœnitentiã nostrã ac tum demũ ventis, & omnis æstus cõ- quiescit. Vnde inter alias ecclesiæ calamitates fit, vt quod Christus ait, finite Zizaniã crescere vsq; ad messem, Necesse sit vsq; ad diem iudicij, quod etiã Apostolus testatur, hæreses venire, vt et vicia quæ succrescunt, & ea quæ ab initio ista & pla ratione statuuntur, ac tempore, vt sunt huma- nã ingenta, in abusum abeunt, tali conflictatione purgètur, ac reficiantur, quod tamen nunquã absq; ingenti aliqua la- ctura & perturbatiõne rei Christianæ venire solebat. Et pro- inde recte pestes istæ diuinis ac humanis legibus damnant & puniuntur. Inter tot autem, ac tam varios, qui hætenus fuerunt, hæreticos, nemo fuit qui non ex Euãgelio Basilij doctrinæ suæ statuisset, non verbis dei prætextũ, & illicem veneni sui fecisset, sicut in præsens agit, nouum sui angust- nomen, Luteris, quod ita humiliter, ita caste, ita mansuetè,

& Pacifica, iuxta doctrinam Christi & Apostolorum, tractat,
vt nihil arrogantius, nihil impudentius, nihil seditiosius ac
virulentius dici vel excogitari possit, vt qui nedum reges car
nifices, scurras & nebulones, Pontifices antichristos, lenos
nes, & idola vocet, quæ potestates, quales sunt, a deo tamen
sunt, & templa dei immortalis, quæ ipse Christus suam do
mum testatur; lupanaria appellat, sed & sanctos, atq; adeo ip
sam deiparam virginem lingua facerrima, vt ex plerisque eius
argumentis constat, vilipendit ac eleuat, Sacerdotes omnes
ex æquo facit, cum quid sit ex re & dignitate sacerdotii,
si quid durius sit, sacerdotes a laicis fecernit, atq; in eos so
los, omnem patientiæ, humilitatis, & paupertatis doctrinam
torquet. Libertatem Christianam docet, vt omnem ordinem, om
nem obedientiam, quæ dominis & rectoribus, etiã prauis, de
betur soluat. Avariciam & rapinas spiritualium præterdit, vt la
icos, quos illis oppido infestos scit, ad rapinas & sacrilegium
inducat. Mores ecclesiasticorum miris coloribus depingit ac
incepsit, quasi absq; vitiiis homines esse possint, aut fuerint,
etiã hi pauci quos Christus sibi delegerat, vt pote quos alii
illum vendiderunt, alii abnegarunt, reliqui ab omni fide post
passionem illius lapsi fuerunt, & quasi nõ doceat Apostolus
pontificem offerre debere p. semetipso, quemadmodum p. po
pulo, cum eadem sit infirmitate circumdatus. Vituperat ordi
nem, & regimen ecclesie variis actis, quæ sunt, & videntur
illicitis, quasi non necesse sit venire scandala, quasiq; difficil
le sit hac parte Momum agere non solum pontificum, sed ipsius
etiã Dei regnum carpendo, cum manifestum sit plerumq; non suo
tempore, vel pluuiam, vel frigus, vel æstus venire, optimos
ac innocentissimos homines aduersissimis factis & casibus
agi, improbis ac sceleratè omnia ex voto cadere, & alia id ge
nus. Si quis sensum domini corrigere, consiliarius esse velit
aut si in diuinis ac humanis rebus ordo aliquis inter homi
nes absq; potestate, potestas absq; opibus, opes absq; vitiiis
esse possent. Quod cum clarius sit quam vllis argumentis egeat
ecclesiam quandam animalè, quasi ideam Platonis, fingit, de
qua

qua quid conuictetur, quò tendat, quid sibi velit, ipsemet ne-
scit, nisi vt ex veris & euidentibus rationibus quoquo mo-
do elabatur. Verbum domini vincere & manere vult in æternũ
quasi quis Christianus eõtra nitatur, nititur aut ipse maxime
cũ Petro principatũ tollit, cui domini⁹ imposito nomine Ce-
phas, quod lapidem sonat, postea dixit super hanc petram
ædificabo ecclesiam meam, & portæ inferi nõ pualcibũt ad-
uersus eam, & tibi dabo claves regni coelorum, & ego rogauĩ
pro te, vt nõ deficiat fides tua. Quæ verba, vt clarissima sũt,
ita in effectu manent, & manebunt inuis oĩmibus portis in-
feri, ad eamq; petram collisi iam sunt tot hæretici, & collide-
nt tandem iste. Licet ipse dicat spiritu humilitatis & intelle-
ctus. Papa cadet & Luterus stabit. Proindeq; Petrus ipse in-
actis manifeste dicit ab æterno ordinatũ esse vt per os eius
audirent gentes verbum Euangelii, crederentq;. Vicariũm
Christi esse negat in eius ecclesia, cũ ipse Christus se pasto-
rem vocans, eam postea functionem pastorem vni Petro
post suam resurrectionẽ, & presentib⁹ reliquis commiserit
dicens ter, pascue oues meas, intelligens nempe piẽtissimus
seruator, malam esse in omni congregatione pluralitatem
principũ, vnoq; opus esse pastore, si & ouile vnũ esse debe-
at. Et si hoc in paruis inuis censuit, quid non aucto grege
censendũ illi esset. Nam quod oggannit Luterus illud, qui
maior est inter vos, fiat sicut minor, & qui prior esse vult, sit
vester seruus. Quancq; hæc ad animi humilitatem pertine-
ant, tamẽ hoc melius præstat Papa seruum seruorum se scri-
bens, quam Luterus Ecclesiasten. Nam de abusu opum &
potentiæ, Dei est iudiciũ, & aliorũ correctio quam Luteri
Papam quemlibet Antichristũ vocat eorũ qui hæcenus ec-
clesiæ præuerunt, quæ hac ratione iam pridem nulla esset,
cum in ecclesia Antichristi, Christus adesse non posset, qui
tamen dixit, ego vobiscũ sum vsq; ad consumationẽ sæculi
Quod si hoc ad ecclesias schismaticas torquere veller, & he-
suos habent præfectos & pastores, qui eodẽ modo illis præ-
sunt contra sensum Luteri, Maledicite & conuiciat Antic-
A iiii stitibus.

stitibus & prælatiſ eccleſiæ, contra ſcripturam, Principi populi tui ne maledixeris, quam & Apoſtolus ſuam excuſans ignorantiam, quod principi ſacerdotum contumeliam dixiſſet, clare uſurpauit, licet Lutherus eum aculeum ne ſe pungat inſorquetur, & Apoſtolum ex ingenio ſuo ſycophantico metiatur, ut quod ſciuit, neſciſſe ſi geret, tamẽ quum in hoc & reliquis delictet, & ſemet irretiat, demũ latius conſtabit. Vult omnibus omnia quæ ſcripta ſunt prodi, & ab ipsis credentibus verba dei expendi, cum inquit Chriſtus ſolis Apoſtoliſ datum eſſe ſcire myſteria Regni cœleſtis, cæteris per parabolas, ut uidentes non uideant, & audientes non intelligant. Episcopos & ſacerdotes omnes, vitamq; ipſorum impura & spurcidiſſima lingua dehoneſtat, omniaq; acta ipſorum in malam partẽ interpretat, contra verba domini, nolite iudicare. Solus em̄ ſcrutans corda, & renes deus, qui ſi maxime ſceleſtiſ ſint & improbi, an non ideo Episcopos & ſacerdotes? an nõ ideo munere ſuo fungentes? an Caiphas non uaticinat⁹ eſt oportere unũ mori. p̄ populo, non a ſemetipſo, ſed quia pontifex fuit anni illius? An non dixit Chriſtus Phariſeos claudere cœlum aliis, quãuis ipſi non ingrediant? An non denotans ipſorum crimina præmonerat, quæcunq; iuſſerint facite, ſecundũ opera illorum nolite facere? quæ omnia clariffima præſtigiator iſte cimмериis tenebris offundere & limitare conatur, Nempe Chriſto hæc tum non adeo conſiderante, neq; adeo perſpicaci exiſtente, ut nũc Luther⁹. Abrogat cenſus eccleſiaſticos, cum tamen iubeat Chriſtus dari quæ ſunt Cæſaris, Cæſari, quæ dei, deo. Dei autẽ eſt, quicquid eius gratia inſtitutũ eſt. Cũ præterea exprobrans phariſæis deſcriptionẽ, & intermiſſam miſericordiã & iuſticiã, ſubinferat hæc oportuit facere, & illa non omittere. Cũq; offerre iubet aſacerdotibus, p̄ emundatione ſui. Cum demũ mulierem pauperẽ commendat, quæ in Gazophylatiũ templi quidquid habuit ex facultate ſua coniecit. Tollit ceremonias & inſtituta legis, quæ ipſe Chriſtus ſeruauit, ut q̄ nõ ſoluere legem, ſed adimplere uenerat, Damna ieiunij, & p̄ octes prolixas,

ixas, cum Christ⁹ ipse ieiunauerit, & prolixius orabat, res-
taturq; eici dæmoniu nisi ieiunio & precatione non posse.
Votū castitatis, quod vinculu libidinis, & castratio est spi-
ritualis damnat, cū Christus triplices eunuchos declarans,
eos aperte commendare videat, qui se causa Regni coelestⁱ
castrauerunt. Atq; circa hæc veterator iste fucacissimis colo-
ribus, & persuasionibus, nimirū ex animo cōtinente & pr-
dico, claustra religiōis soluit, & Monachos ad prædas, spō-
sas Christi ad sellas fornicarias inducit. Vocat se doctorem
vocat ecclesiasten, vocat euangelistam, cum scriptum sit, ne-
mo assumat sibi honorem, nisi fuerit vocatus a deo, vocatur
autē a deo, quisquis ab his quos deus præfecit, non a semet-
ipso vocatur. Tollit opes ecclesie, quod illis aliqui suo ma-
lo aburunt, quasi eo Christus pauper nasci, & pauperes sibi
ministros deligere voluerit, vt polteri pauperes essent,
ac nō potius vt fides ipsius non humana, sed cœlesti poten-
tia incrementum sumpsisse videret. Alio quin pauperes spi-
ritu solo non commendasset, qui & ditissimi opum esse pos-
sunt. Nec dixisset, cui multū datū, multū ab eo queret. Nec
iussisset postea sacculum, peram, & gladū ferre. Nec tot Re-
ges & Pontifices sanctos, qui etiā pro iuribus & bonis eccle-
siae vitam posuerūt haberemus. Nam quod abusum opū
vbicq; inculcat, id tamen verū sit in multis, tamen non desunt
qui illas recte dispensent. Sed & carere hac reprehensione
nemo potest, cū Christus nō potuerit Iuda & alijs clamitā-
tibus, ad quid perditio hæc, de vnguento. Doctrinā suam,
doctrinā e cœlis se habere iactat, quā cū Iacobus Apostol⁹
castā, pacificā, modestā, tractabilē, plenam misericordiae &
fructibus bonis, absq; diiudicatione & simulatione testetur
Dæmoniācā vero seditiosā, amarulentā & contentiosā
plane apparet, cū scribat Lutherus se prouocatū ad maledic-
ta, quibus tonus scæter, ex quo spiritus, & quali homini do-
ctrina hæc sua prodeat, cū ex abundantia cordis os loquatur,
& cū qualis vir sit, talis oratio. Gloria se ad harenam eccle-
siae proceres huc, puocasse, & se argumentis inuictū consi-
stere,

stere, quasi id cōueniat vlli prudenti, aut velt quisplam bo-
nus, maledictis cū cerritis & furiosis certare, nam cū in talē
hęc cōuitia, quibus ne dæmon quidē maiora spargere poss-
set, plane declarant, aut quasi respondendum sit his, qui sine
ratione loquunt, quā abesse a Lutero satis testant scripta
nusquā sibi coherentia, ad nullū certū scopū rem dirigentia
Sed sursum, ac deorsum miscentia, & confundentia passim
omnia, quibus vt insolentia & seditionibus ianuam aduer-
sus rectores, & omne regimēn cōmodius patefaciat, omni
subditorū ordini patrocinaat. Tollit cœlibatū, & preces pro-
laxas sacerdotū. Solut vota Monachorū, Suadet Mortalia
bus proficere potius quam sub iugo esse monastico. Addit
maritis imbecillioribus connubij adiutores, de quibus quā
hoc vno mereat, ipsi vidērint, certe quibusdā vxoribus ne-
ctar præbet, non consiliū. Ieiunia luronib⁹ in derisum, Nu-
mina cœlestia nephariis in contemptū, Et bona spiritualiū
harpys in prædam dat. Vulgusq; omē libertate, quā asserit
Christiana a legibus & obedientia missum facit, & alia hui-
usmodi scelerū ac turbatū lactaria, quibus fit, vt hic nouus
euangelista, hoc nouū Pythij oraculū habeat tot diuersæ fa-
rinæ adoratores, qui proiectis scripturis, ac interpretationi-
bus sanctorū patrū, vitæ & miraculis clarentiū, proiectis cō-
cilijs, & ordinatiōibus ecclesiæ catholicæ, cui & ipsum Euā-
gelium, ac sensum ipsius, & omnia quæ in eo continentur
debemus, solū Lutherū, suo deuo ac iam pridem damnato
sensui inhærentē, & scripturā sacram, cuius magister est spī-
ritus sanctus, nō apostaticus suo arbitrātu interpretantem;
suzq; præuaricatiōis, ac suæ Apostasie operculū manifestū
facientē, odio in tlerū excæcati, & huius freni impatientes,
quo diuina & humana omnia diriguntur & consilunt, præ-
cipites sequant. & Euangelistū hoc solū putāt, quod & quæ-
tenus Luterus doceat, cæterū quod in ecclesia canitur, cum
nihil aliud, quā hoc, vel ad illud pertinens canat, aut lega-
tur, credunt esse meras nugas & nēnias. Hoc egregio ora-
culo gaudet & nobilitat specula orbis Vuittembergæ, in
quo

quo si quid diuini aut prophetici videretur, acceptus illi non
esset Lutherus, cum nemo propheta acceptus sit in patria,
siquidem verba Christi sunt vera. Sed quo nam ultra insti-
tutum & epistolarum modum prouectus sum? cum immensum sit
pelagus eorum quibus clare ostendi posset nullum hæreticorum
perplexius, instabilius, furiosiusque & ab Euangelio alienius,
nunquam scripsisse & docuisse, quam Lutherum, Tantum abest ut
vindex & assertor Euangelii, & diuum interpres, ut se ias-
taret, putetur, Verum hæc alias fusiùs & accommodatiore ma-
teria, Christo adiutore, præstabis, ipsumque Lutherum suo
ipsius poenicillo adamusim depingemus, non quod libe-
ret cum hoc coeno cucullario colluctari, futurum est enim, quod
& decus literarium Erasmus censet, ut nemo melius Luthe-
rum quam semetipsum conficiat, inconstantia videlicet, & male
dicentia sua, qua in omnes passim, ceu fures illa Hecuba, fer-
tur. Et cum doctrina illius ex fructu suo cognosces, qui qui-
dem fructus iam satis apparet in omni ciuitate & homine que-
cunque hæc pestis afflauit, quæ concordiam, quæ obedientiam,
quæ fidem, quæ ordinem, ac omnem denique virtutem, & opus bo-
uum labefacit. Sed ut manifestum sit tandem hinc & inde, Lu-
therum non spiritu sancto, quo plenus videri vult, non doctrina,
qua turget, & os in cælum ponit, non vlla sanctimonia,
qua fingit a suis, famigeratum esse, sed odio secularium quorum-
dam in ecclesiasticos, studio rerum nouarum imperiti vulgi, in-
solentia, ac libidine apostatarum, cupiditate prædæ & sacrile-
gij improborum hominum, neque horum omnium quid scribat Luterus
intelligentium, eo illuuiem hanc elatam, ut merito dicere hi
omnes possint. Nos te nos facimus Martine deum, cæloque
locamus, Interim inuictissime Rex quia tibi curæ esse intel-
ligo ut eam labem in vicina serpentem a regno & dominijs
tuis arceas, hæc prelude, quoquo modo in præsens effudi,
quæ dum alia nostra, & aliorum adornantur, benigno animo
suscipe, & quod facis, rem Christianam, non solum a Turcis, &
Tartaris aliisque ethnicis, sed etiam a domesticis hostibus Apo-
statis & hæreticis tueare.

B.

CONDITIONES BONI LVTE RANI.

Dic male sacrificis, superos contemne, probatis
Moribus obtrecta, ieiunia, sacra, precesq;
Ride, concilijs obsta, patrumq; relictis
Ritibus illude, ac venias, anathemata, vota
Non allis facias, absit confessio culpæ,
Absit religio, cedant delubra popinis
Plus persuade tibi de te, quam sit, deceatq;
Pontifices, Reges, præ te, ceu stercora pendas.
Scripturasq; sacras vt vis intellige, priscos
Doctores, Leges, sanctorum & gesta negato,
Sis bonus impostor, sis ad conuicta doctus
Præfectos traduc populo, retinacula rumpe
Ordinis, & fidei, cieasq; per omnia turbas,
Sic age sectator qui vis probus esse Luteri.
Nunc mihi Papistam, quo verbo falsus habetur.
Pingere si volet hunc, qui ritus, iura, fidemq;
Seruat, quicq; pios patres in dogmate Christi
Noscendo sequitur, quæq; alma ecclesia sanxit,
Non quæ cerito confundit Apostata sensu
Pingat, & humanis vitijs aconita coloret,
Scilicet ipse nouus viuens sine labe Propheta.
Ingerat & maledicta, suæ dona ampla Mineræ.
Plus accepta mihi sua quam benedicta videbit.
Quando quidem tanta vitium est a peste probari.

DE MONSTRO CVCVLLATO ex vacca in Saxonia producto. Ioannes Cricius.

Sacra volens Pluto turbari, & munus ad istud
Ex vsu monacho nil magis esse videns.
Sed ferre hanc dubitans vt posset scemina pestem
Fecit quod monacho foeta iuuenta fuit.
Cerberus

**Cerberus exclamat, quid agis, quin perdis vtrumq;
Iam Luter obsequium quod cupis omne facit.**

MATTHEVS CONOROVIVS.

**Vacca cucullatum produxit Saxica foetum
Designans monstrum terra quod illa fouet.
Saxe miser vigila, monstrumq; hoc confice, semper
Exitium terris monstra tulere suis.**

**DE LVTERO STERCORA OM
nes sibi aduersos appellante.
Petrus Potulicius.**

**Stercora cum pre se ducat quoscunq; Luterus
Oreque spurciloquo nil nisi stercurus habet.
Non rogo stercorem dices hunc esse prophetam?
Qualia verba viri, talis & ipse vir est.**

FELIX CESELIVS.

**Cum semper maledicta sonent ex ore Luteri
Qualia sunt eius pectora nosse potes.
Nam velut e foedis, foedatæ fontibus vnde
Sic verba e spurco pectore spurca fluunt.
PETRVS SADORIVS AD LVTE
RVM.**

**Non facit hoc meritum, tua non doctrina Luthere
Quod notum est late nomen in orbe tuum.
Qui te Vikleuñ, quique Hufsi gracule pennis
Vestisti, & proprium nil tibi, quam rabies.
Sed facit hoc meritumq; vrbis, leuitasq; popelli
Res vetus hæc, veteri tu quoque more lues.**

**AD EVNDEM IOANNES
TIRVESIVS.**

Fœda cucullaris cum sit tibi vita, genusq;

B ij

Et

Et geris a foedo nomina digna luto.
Lure vales foedis, ceu natus ad improba, verbis
Qua ratione quis est, hac ratione valet.

AD FAMAM DE HV TENO
morbo pediculari extincto.

Petrus Rissinius.

Cum nuper Stygias veheretur Hutenus ad umbras
Eius & audiret scripta nefanda Charon
Intereaq; pedum sese vis proderet ingens
Et quereretur Hutem, mortis id esse genus.
Stulte, Charon dixit, caput orbis in orbe putabas
Perdere, nunc foedo es perditus ipse pede.

IN QVENDAM LVTERANVM
Paulinus Iudiceus.

Dogmata quod laudas turbantia sacra Luteri
Nullius ipse fidem religionis habens,
Non id agis quo recta probes, seruesq; probata
Sed nullum ut facias religionis opus.
Vtq; animū possis dicendo explere malignum
In templa, in superos, sacricolasq; tuum.

IN EVNDEM IOANNES
Ostrorius.

Quo prior es, rabidi sequeris cur dogma Luteri
Ante Luter fueras, quam Luter ortus erat,
Ante pios ridere patres, contemnere diuos
Et prestare nihil, quod sacra iura docent,
Ante tuę fueras desertor perfide legis
Quam turbator erat notus in orbe Luter.

STANISLAVS SCHLOMONIVS.

Quod sic insequitur plebes male sana Luterum.

Quit

Qui sit si queris ? hec lege doctus eris.
 Est semper varium, nutans, & mobile vulgus,
 Resq; stupore furens gliscit habere nouas.
 Nullo iudicio, nulla ratione tenetur,
 In Præceptis, quo mens corripit acta, ruit.
 Illi non potuit Dux aptior esse Lutero,
 Qui nulla constans re sibi talis adest.
 Sicq; sui similes post se trahit, vna ruina,
 Exitumq; omnes concomitatur idem.
 Huic nisi mentis inops, & amator criminis hæret,
 Quiq; gerit sacris, corda inimica viris.
 Inconstans, leuis, ambiguus, perplexus, & anceps
 Hunc sequitur, recte qui sapit, ille fugit.
 Hæc Barbari illi Sarmatæ, vt Lutherastris poetæ, ipsi
 videlicet mediis nati Athenis, vocant, Sed &
 eccum lector Germanum, pium iuxta &
 lepidum poetam, ne omnes ea labe
 conspersos putes.

DECII PHILOMVSII DE EGRES- su, & ingressu Lutheri Vuormaciam,

Cernis vt infano ruat obuia turba Lutero ?
 Vt cœlo emissum numen adesse putet ?
 Vt ferrugineo stet bellua nigra cucullo ?
 Vt laruale colat vulgus inane pecus ?
 Scorta ruunt, mimi, lenones, pharmacopole,
 Et lanij, & quicquid sordis in vrbe fuit
 Ipse triumphali sublimis in agmine. curru
 Ducitur, at plausum turba iocosa ciet,
 Scurraq; Cæsareus scurris comitantibus ignem
 Gestat, & ardentes ventilat ante faces
 Atq; ait, ecce ve nit, letum pœana canamus
 Dicite io cuncti, chare Lutere venis.
 Chare Lutere venis, nostra miscenda farina,
 (Ne pudeat) nostro de grege primus eris.

B ij Dixerat

Dixerat, & vectus per compita festa Luterus
 Hospitis eximii limina nota subit.
 Postera lux oritur, denso coeunte senatu
 Ducitur ad magni Cæsaris ille fores.
 Ut stetit in medio, sua crimina noscere iussus,
 Quæ ue foret tanti fons & origo mali.
 Obmutuit demens obstipito vertice fixus
 Ut uacuus sensu sic quoq; vocis inops
 Et modo qui vanæ tulerat suffragia plebis.
 Ut pius, ac sapiens, iurpis asellus erat.
 Iamq; diu elinguis, truncoq; simillimus hermes,
 Sic tandem furis exagitatus ait.
 Quod scripsi, hoc rectum est, verum indubitabile certum,
 Vox fuit hæc illi, cetera mutus erat.
 Auertit Cæsar tam diris vocibus aures,
 Sedibus irati prosiluisse patres.
 Protinus ergo pari fertur sententia voto
 Damnaturq; tuum foede Lutere nephas
 Scilicet ut veterum decreta phreneticus vnus
 Tolleret? & ritus solueret ille pius,
 Et quæ doctorum tot lumina clara virorum
 Disseruere, amens dilueret nebulo
 Obrutaq; in densis per tot iam sæcla tenebris
 Relligio, hoc Bubalo restituenta foret.
 Scriberet & leges fraterculus iste nouellas
 Qui vix hellebori iugere sanus erit.
 Pellitur inde furens nulla medicabilis arte
 Ni thetis admoueas; vel Phaetontis opem
 En tibi scurra redit, scurrilicq; agmine septus
 Deouet infandum terrificatq; caput.
 Vade malis ausibus, leuo pede, sydere tristi
 I procul, a turpi dicte Lutere luto.
 Te postq; in cineres Vulcanius egerit ardor
 Presserit & Stygiam flebilis umbra domum.
 In te cunctorum Rhadamas tormenta malorum,
 Transleret,

Transferet, atq; vni seruiet aula tibi .
Dolia te fallent, pascent tua membra volucres
Te rota, te scopuli, te premet amne sitis
Dixerat utq; forent miseri rata fata Lutheri,
Omnia funeste concinuisistis aues
Illum tartareę furię comitantur euntes ,
Et quodcunq; imo clauditur orbe nephas.
Vade Lutere foras oculos neu pollue nostros
Vade foras age dum foemina virq; sonat
Truditur infaustum per olentia compita monstrum
Cultori aspirat foeda cloaca suo.
Effert tabificum feralis pompa cadauer
Nam species illi iam morientis erat.
Quisq; strepit, ringit, clangit, tollitq; cachinum
Colluue in tanta risus ineptus erat .
Exerit hic linguam, nares ille uncat , at alter
Sibilat, aut pedit, hic sreat, ille vomit
Sic tandem egreditur scelerum sentina Lutherus
Vrbs quoq; lætata est hoc vacuata malo
Quod fuit ingressus quodq; exitus iste Lutheri
Quid mirum est ? stultum nil nisi stulta decent.

Österreichische Nationalbibliothek

